

Liviu Marian Pop face parte din lista mult prea lungă a tuturor parlamentarilor a căror activitate sporadică - și ineficientă prin urmare -, încerc s-o ignor. Fac asta pentru binele meu. Mai avem puțin și iar ne pregătim să ne hrănim cu promisiuni și iluzii. Dar despre alegeri, mai e timp de spus una-alta. Acum, simt nevoia să apăr o „scăpare” a parlamentarului de Maramureș în spațiul afat de „circulat” al internetului, pe „bulevardul Feisbuc”.

Domnul Pop e în spital și a fost operat la genunchi. A postat în mediul virtual informația cu operația, dar în loc de „genunchi” a scris „genunche”. După asta, gata! Afat au așteptat impecabili în exprimarea corectă în limba strămoșească! Inimoși din fire și dornici a face bine, i-au trimis parlamentarului o carte pe care, imobilizat fiind la pat pentru refacerea genunchiului, s-o citească și să învețe să se exprime corect în limba română.

Trec repede peste constatarea că Liviu Pop s-a operat în România, nu în Turcia, nu în Franța. Văd că acest aspect nu contează. Contează doar un cuvânt mai puțin folosit azi...

Oare chiar cred cei care dau sfaturi de tehnoredactare corectă că parlamentarul de Maramureș nu știe cum se spune corect literar-genunchi, nicidecum genunche? „O, sancta simplicitas!” Cuvântul „incriminatoriu” este un regionalism pe care l-am auzit de multe ori în localitățile Maramureșului. Asta nu înseamnă că nu-i valabil. E pur și simplu **un regionalism** folosit într-o anumită (și renumită!) zonă a țării!

Așadar, dacă Liviu Marian Pop s-a operat la genunche și a scris exact așa în spațiul public, înseamnă că n-a uitat locul de unde a plecat și specificul limbii pe care o duioasă înfăptuire a făcut s-o audă când a venit pe lume.

Corectorilor atâteștiutori de limbă română, le recomand să se uite pe www.dexonline.ro

Acolo pot vedea că la cuvântul „genunchi”, mai la sfârșitul explicației și dacă nu obosesc citind afata, scrie că „genunche” e un regionalism care își are rădăcina în latinescul „genu(u)lum =geniculum”!

Cei de la Institutul pentru Politici Publice i-au trimis o carte de gramatică operatului aflat acum în spital. Ca să nu se plictisească și să acumuleze cunoștințe pe care într-o zi le va putea folosi cu îndemănare lingvistică. Doar că cei de la Politici Publice, mai atenți la alții decât la ei înșiși, au scris „însănotoșire” în urarea de bine adresată lui Liviu Pop.

„O, sancta simplicitas!” au fost ultimele cuvinte ale lui Jan Hus în 1415. Lumea nu pare nici acum prea dornică să le uite.

Parcă și mie îmi vine să le rostesc, dar gândul nu mi se îndreaptă spre Liviu Marian Pop. E cineva care nu știe ce vreau să grăiesc?...